

Nr 88.

Av herr Olsson i Broberg m. fl., om anslag för statsunderstödda fiskehamnar.

Under en följd av år har anslag utgått för statsunderstödda fiskehamnar. För innevarande budgetår ha för ändamålet anvisats 250,000 kronor. Ett lika stort belopp har i årets statsverksproposition äskats för budgetåret 1930—1931.

Det sålunda begärda beloppet, vilket utgör endast hälften av vad väg- och vattenbyggnadsstyrelsen funnit erforderligt, motsvarar dock icke det verkliga behovet.

Vikten för fiskarbefolkningen att hava tillgång till goda hamnar, där erforderligt skydd kan beredas de dyrbara fiskebåtarna, torde icke behöva framhållas. Emellertid må bringas i erinran, att det är betydande värden, det här gäller att skydda, på samma gång goda hamnförhållanden utgöra en viktig förutsättning för den för hela rikets folkhushållning betydelsefulla fiskerinäringens ändamålsenliga bedrivande. Allenast i Göteborgs och Bohus län, där med hänsyn till fiskets omfattning frågan har den största betydelsen, uppgår värdet av fiskeflottan — fränsett de fartyg, som användas vid ångträlfisket — till över 13,000,000 kronor. Omkring 25 fisklägen endast i nämnda län äro i stort behov av förbättrade hamnförhållanden. För flertalet av dessa fisklägen finnas redan fullständiga planer utarbetade till de hamnanläggningar eller hamnförbättringar, som befunnits nödvändiga. Endast en första utbyggnad enligt sålunda föreliggande planer men med iakttagande av möjliga förenklingar drager en kostnad avsevärt överstigande 2,000,000 kronor. Ett betydande antal av dessa hamnfrågor har numera, tack vare fiskarbefolkningens intresse och offervillighet, framskridit så långt, att alla i gällande författningar uppställda villkor för statsbidrags erhållande fullgjorts och dylikt bidrag till 90 % av kostnaden blivit sökt. Redan härigenom föreliggande klara anspråk å statsbidrag till flera hundra tusen kronor. Och åtskilliga lika välgrundade ansökningar om statsbidrag torde från samma län komma att ingivas under år 1930. Kommer härtill, att säkerligen även från andra län finnas betydande anspråk, må alltså vara påtagligt, att de årliga anslagen måste höjas, om icke väntetiden för flertalet hamnar skall bliva oskäligt lång.

Då behovet i regel kan sägas vara trängande, skulle en alltför lång väntan kunna medföra betydande skada.

Ett visst påskyndande av hamnbyggandet må också anses ur ekonomisk synpunkt fördelaktigt, då härigenom kan åstadkommas, att flera närliggande ham-

nar samtidigt kunna bliva föremål för förbättring. Särskilt med hänsyn till arbetsledningens koncentrering torde härigenom avsevärd besparing kunna göras, men även den direkta arbetskostnaden borde, särskilt då det gäller muddringsarbeten, kunna nedbringas genom minskat behov att flytta arbetsredskap m. m.

Med stöd av det anförda vilja vi hemställa,

att riksdagen måtte för statsunderstödda fiskehamnar för budgetåret 1930—1931 anvisa ett extra förslagsanslag av 300,000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1930.

Adolf Wallerius.

C. Brännberg.

J. W. Mårtensson.

Cornelius Olsson.

Oscar Osberg.

Oscar N. Olsson.

*Gustaf Karlsson,
Munkedal.*

Herman Andersson.
